

INTRODUCERE

În fiecare an, druzii se adunau pentru a celebra împreună slujba, dar și pentru a judeca disputele supuse jurisdicției lor. Ei alegeau *arhidruidul*. Având monopol asupra educației, își alegeau noii ucenici, al căror noviciat, foarte strict, putea să dureze până la douăzeci de ani!

Învățăturile au fost transmise până în zilele noastre, ordinea fiind deseori schimbată. De aceea, este important să fie reconstituită singura poziție ce le conferă caracterul de compoziție rațională, care dezvoltă legea morală a druzilor, formulată de barzi*,

---

* Bardul (cel care vede) este specializat în poezie orală și cântată.

a căror misiune era să-i instruiască pe tineri și să le amintească în mod solemn tuturor celților credințele, drepturile și îndatoririle lor.

Este vorba despre triadele studiate de vechii druzi, învățate pe de rost, care au supraviețuit în familiile lor, după creștinarea ținuturilor celtice. Anumite lucruri au fost integrate și în cultul creștin din regiunile celtice, deoarece unii druzi s-au convertit și au devenit călugări și preoți în noua tradiție a epocii.

Druidul avea o funcție socială mult mai importantă decât se cunoaște în mod obișnuit. Trăsături de unire între triburile celtice, socluri și vectori ai cunoașterii sacre, totodată, magi, medici și punct de echilibru al civilizației celtice, druzii erau adevărate pietre de temelie.

Aproape că nu există un vestigiu scris, rămas de la civilizația celtică. Tinerii druzi erau obligați să învețe pe de rost misterele, pentru ca vulgul să nu le cunoască, fără să fi fost inițiat, în prealabil. Putea să fie doar o inițiere parțială. Inițierea integrală impunea cunoașterea a 20.000 de versuri, memorarea lor, cât și pătrunderea sensului comentariilor și cunoașterea tuturor explicațiilor. Prin această metodă de învățare, druzii cunoșteau știința sacră, marile mistere, care au dispărut odată cu ei.

Triadele au fost rodul activității de colectare a lui Iolo Morgannwg (1747-1826), numele de bard al lui Edward Williams, unul dintre cei care au recreat Ordinele Druidice din acea epocă în Marea Britanie. Poet și erudit itinerant, el a făcut o muncă îndelungată de cercetare din oraș în oraș, de la o fermă la alta. Culegerea lui de scrieri, care conține vechile credințe galeze ale barzilor și ale druzilor, este formată din 81 de cugetări, care au ca obiect natura lui Dumnezeu, legile generale ale existenței și destinul sufletului omenesc. Triadele din insula Britania expun doctrina cercurilor existenței - Annwn, Abred și Gwenved, Keugnat -, concepții pline de sens ale druzilor.

Triadele barzilor* din insula Britania, formule compuse de barzi, cu o modulație proprie, aparte, rezumă învățătura tradițională a druzilor într-un mod mnemotehnic, spre a putea fi comunicată oral de ei.

Triadele celtice ne învață că druzii considerau știința numerelor, ca fiind primul dintre adevărurile naturale. Fluctuația materiei este doar un fel de deplasare a numerelor. Prin urmare, schimbarea perpetuă este „Marea Lege a Ființelor”. Mobilitatea materiei, trecând prin o mie și una de forme, explică sistemul de transmigrație a sufletelor după moarte, un fenomen în care credeau celții.

Triadele druzilor sunt aforisme, sub formă de trei

puncte principale, probabil, pentru a se întipări mai ușor în memoria discipolilor. Această formă de transmitere datează în mod incontestabil de la druzi, căci preceptul lor de conduită morală - „Cinstește-i pe zei, fii bun, cultivă virtuțile virile...” - este deja o veritabilă triadă.